

РЕШЕНИЕ

№ 4297

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6933** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на Министерството на правосъдието, срещу Решение № ФК-2020-240/01.07.2020г. издадено от директора на Дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет в качеството си на Ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с което на Министерство на правосъдието като бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-0015-C02/27.10.2017г. е наложена: финансова корекция в размер на 25% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № 93—00-261/27.07.2018г. с изпълнител [фирма], на основание т. 23 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г. и финансова корекция в размер на 100% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № 93—00-261/27.07.2018г. с изпълнител [фирма], на основание т. 6 “Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата“ от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности.

Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, издадено при съществуващо

нарушение на административнопроизводствените правила и при несъответствие с целта на закона. Твърди, че решението е нищожно, поради липса на компетентност на издалия го орган, както и поради неспазване на установената форма. Излага съображения, че на основание чл.62, ал.3 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е извършил верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане. Твърди, че решението на ръководителя на УО на ОПДУ е в противоречие с материалноправните разпоредби, доколкото липсва нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на възложителя, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Европейския съюз, чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на ЕС. Оспорва изцяло всички твърдения, изложени в акта за финансова корекция. Жалбоподателят твърди, че мотивирането от страна на УО е бланкетно, като същото не може да се обоснове пълно непризнаване на извършените от бенефициента дейност. Сочи, че в решението не е посочено нито едно конкретно правно основание за недопустимост на разходите по аргумент от чл.57 и чл.58 от ЗУСЕСИФ или чл.64. Излагат се съображения, за липсата на всякакви изчисления, както и необоснованите изводи за наличие на пълно неизпълнение на следните индикатори: „Подкрепи анализи, проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система“ и „въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт“, се явяват предпоставка за налагане на съразмерно висока санкция, несъответстваща на твърдените от УО на ОПДУ допуснати пропуски от страна на бенефициента. Счита, че следва да се разгледа и въпроса дали констатираните нарушения правилно са квалифицирани от УО на ОПДУ като нередност по смисъла на Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата. Твърди, че не са налице нарушения на материалния закон, допуснати от бенефициента, съответно не са налице елементи от фактическия състав на нередност по смисъла на ЗУСЕСИФ и регламент (ЕС) № 1303/2013г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. М., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет като Ръководител на УО на ОПДУ, чрез процесуален представител ст. експ. К., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Моли тя да бъде оставена без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Договор № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма] е сключен в изпълнение на дейност 1 с наименование „Преглед на технологичните и организационните средства за изпълнение на вътрешните правила и политики за ползване на информационните ресурси в органите на изпълнителната власт в СП и разработване на Наръчник с единни правила и процедури. Разработване и въвеждане на Системи за управление на сигурността на информацията (С.) в МП и ВРБ (АВ, ГДИН, ГДО, НБПІ, ЦРОЗ)“.

В искане за междинни плащане № 3/02.04/2019г. е отчетено изпълнението на дейност 1, включително и индикаторите по проекта, които се постигат в резултат на изпълнението на тази дейност.

Видно от наименованието на дейност 1 на проекта, финансиран по ОПДУ, той не се

отнася само за Министерството на правосъдието (МП), а и за второстепенните и разпоредители с бюджети (ВРБ) към МП – Агенция по вписванията (АВ), Главна дирекция „Изпълнение на наказанията (ГДИН), Главна дирекция „Охрана” (ГДО), Националното бюро за правна помощ (НБПП) и Централен регистър на особените залози (ЦРОЗ).

Искане за плащане № 3 е верифицирано от УО на ОПДУ и сумата от 117 966,03 лева е преведена на Министерството на правосъдието. В преведената сума се включват цялата стойност на разходите по договор № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма] – 101 880,00 лева.

В акта за верификация за искане на междинно плащане № 3/02.04.2019г., изпратен чрез информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейския съюз в Република България (ИСУН) с кореспонденция с рег. № BG05SFOP001-3.001-0015-C02-M029 на 19.06.2019г. е записано, че по индикатор „Подкрепени анализи, проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система” е верифицирана стойност 9 (девет) (при целева стойност 13 (тринадесет) съгласно раздел 8 „Индикатори” във формуляра за кандидатстване), а по индикатор „Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт” – верифицираната стойност е 7 (седем) (при целева стойност 8 (осем)).

Верифицирана е цялата стойност на разходите по договор № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма] под услови – в досието на проекта е копирано електронно съобщение от координатора на проекта, в което е изявено желание за извършване на изменение по проекта, като част от него щеше да засегне посочените индикатори за изпълнение – „Подкрепени анализи, проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система” и „Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт”.

Индикаторите не са постигнати поради факта, че Агенция по вписванията (АВ) е сертифицирана съгласно изискванията на ISO/IEC 27001:2013, като тя притежава сертификат, издаден на 14.12.2015г. и подновен на 10.04.2019г., т.е. въвеждане на С. съгласно изискванията на стандарт ISO/IEC 27001:2013 в Агенцията по вписванията не е извършено в изпълнение на договор за безвъзмездна финансова помощ (БФП) с регистрационен № BG05SFOP001-3.001-0015-C02/27.10.2017г., изпълняван от Министерство на правосъдието. Обстоятелството е декларирано от бенефициента в писмо с изх. № 92-13-121²⁷/25.09.2019г., с което е подадено искане за изменение на проекта и е изразено желание Агенция по вписванията да не участва във формирането на индикатори „Подкрепени анализи, проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система” и „Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт”.

Поради тази причина целевата стойност, предвидена за внедряване на С. в Агенция по вписванията по двата посочени по-горе индикатора (по една единица по всеки индикатор) не може да бъде верифицирана по проекта и не е верифицирана от УО.

Във връзка с подадено искане за изменение на проекта през ИСУН с рег. № BG05SFOP001-3.001-0015-C02-M037 от 26.09.2019г. Управляващият орган на Оперативна програма „Добро управление” е извършил повторен преглед на документите, приложени като доказателствен материал за изпълнение на предмета на договора № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма].

В резултат на това били констатирани несъответствия относно изпълнението на

предмета на договора и доказателствения материал, приложен от Министерство на правосъдие.

УО е преценил, че са налице достатъчно обективни обстоятелства за неодобряване на исканото изменение и са налице предпоставки за възобновяване на процеса по верификация на искане за плащане № 3/02.04.2019г.

Министерство на правосъдието е уведомено за констатациите в посочения по-горе доклад с писмо на УО с изх. № 02.50-24.03.10.2019г.

Управляващият орган е започнал процедура по администриране на нередност по своя инициатива, на основание чл.69, ал.2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с извършената проверка на изпълнението на договор № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма] и направените разходи по него, включени в искане за междинно плащане № 3/02.04.2019г.

С писмо с изх. № 92-13-121/17.10.2019г., бенефициентът е изразил своето становище, с което не приема констатациите на УО на ОПДУ.

С Решение № ФК-2020-240 от 01.07.2020г., издадено на основание чл. 73, ал. 1 - 3 от ЗУСЕСИФ от И. П. - директор на Дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерския съвет в качеството на ръководител на УО на ОПДУ, на Министерството на правосъдието като бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-0015-C02/27.10.2017 г. е определена финансова корекция в размер на 25 % на основание т. 23 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г. и корекция в размер на 100% на основание т.6 “Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата“ от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по № 93—00-261/27.07.2018г. с изпълнител [фирма], финансирани по ОПДУ.

Фактическите и правни основания за налагане на финансовата корекция съобразно решението са следните:

Целевата стойност на индикатор „Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт“ съгласно финансираня по ОПДУ проект е 8 бр., а стойността която се постига, чрез реализирането на фаза 1, етап 3 „Разработване и въвеждане на Системи за управление на сигурността на информацията (С.)“, съгласно изискванията на стандарт ISO/IEC 27001:2013 за всички звена на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“ от предмета на договора със [фирма] е 6 бр. При целева стойност 8 бр. и неизпълнена стойност 6 бр., изпълнението е 25 %, т.е. изпълнението е под 45 %

В писмо с изх. № 02.50-15/02.03.2020г. на УО е направена констатация относно неизпълнението на всички етапи от фаза 1 от предмета на договор № 93-00261/27.07.2018г. със [фирма], т.е УО е констатирал неизпълнение не само на етап 3 от фаза 1, но и на останалите два етапа (етап 1 и етап 2) от фаза 1 от предмета на договора. В писмо с изх. № 92-13-121:7/18.03.2020г. бенефициентът отново е изразил неразбиране въз основа на какъв метод е определено, че изпълнението на индикаторите е под 45 %. При условие, че е налице 100% неизпълнение на фаза 1 съгласно описанието и начина на изпълнение на дейност 1 в проект с регистрационен № BG05SFOP001-3.001-0015-C02/27.10.2017г., изпълняван от Министерство на

правосъдието би трябвало да се постигнат 100 % от целевите стойности на посочените в решението индикатори, при изготвянето на писмо с изх. № 02.50-15/02.03.2020г., УО е счел, че не е необходимо да бъдат описани математически изчисления за 100 % изпълнение на двата индикатора.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл.27, ал.1 от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. С оспорения административен акт пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 01.07.2020г./л.63 от делото/, жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК на 15.07.2020 г. и същата е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл.9, ал.5, изр. второ от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министър - председателя на Република България, който със Заповед № РД-90/10.05.2017г., (стр.389 от делото) на основание чл.40, ал.6 от Закона за администрацията, чл.77а, ал.1, т.1 и т.3 и, ал.2 от УП на Министерски съвет и на неговата администрация е оправомощил заповедта г-жа И. П., директор на Дирекция "Добро управление" в администрацията на МС да изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПДУ 2014-2020, с всички произтичащи от това права, задължения и отговорности. Д. на посочените правомощия е допустимо съгласно разпоредбите на УП на МС и ЗУСЕСИФ, с оглед на което съдът счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта: Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл.73, ал.3 от ЗУСЕСИФ е предвидено, че решението по, ал.1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по, ал.2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ е спазено. Представени са и възражения от страна на жалбоподателя, във връзка с основателността на констатациите от извършената проверка. При издаване на решението е спазена законово установената процедура съгласно разпоредбите на чл.73 от ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл.70, ал.2 от ЗУСЕСИФ нередностите по т. 9 се посочват в акт на Министерския съвет. Съгласно §8, ал.2 от ЗУСЕСИФ приетите от Министерския съвет нормативни актове, които уреждат обществени отношения, предмет на закона, запазват своето действие по отношение на програмния период 2007 г. - 2013 г., в

частност такава действие има Методологията за определяне на финансови корекции във връзка с нарушения, установени при възлагането и изпълнението на обществени поръчки и на договори по проекти, съфинансирани от Структурните фондове, Кохезионния фонд на Европейския съюз, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Европейския фонд за рибарство и фондовете от Общата програма "Солидарност и управление на миграционните потоци" /МОФК/.

С постановление № 57 на МС от 28.03.2017 г. /ПМС № 57/2017 г./ е приета Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /Наредбата за нередности/, в сила от 31.03.2017 г. В § 1, ал. 1 от ПЗР на ПМС № 57/2017 г. изрично е вписано, че се отменя Постановление № 134 на Министерския съвет от 2010 г. за приемане на горесцитираната МОФК. Съгласно ал.2 на същата разпоредба ПМС № 134/2010 г. се прилага до издаването на декларация за приключването и окончателен контролен доклад на програмен период 2007 - 2013 г. за програмите, съфинансирани със средства от Структурните фондове, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Европейския фонд за рибарство и фондовете от Общата програма "Солидарност и управление на миграционните потоци" на Европейския съюз или до окончателното затваряне на програмите от Европейската комисия. В случая няма спор, че се касае за Оперативна програма "Добро управление 2014-2020 г.", което е видно от предмета на ДПБФП и датата на сключването му - 27.07.2018 г., поради което и приложение в настоящия спор намира именно новоприетата с ПМС 57/2017 г. Наредба за нередностите, а не МОФК. Последната е отменена, а с § 2 на ПМС 57/2017г. е удължено действието ѝ единствено по отношение на програмите от програмен период 2007-2013 г.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка дали е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размера при прилагане на пропорционалния метод, и дали са пречки за настъпване на разпоредените последици. Основание за налагане на финансовата корекция в случая се свързва с наличието на нередност чрез посочените като нарушения на т. 23 от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г. и т.6 "Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата" от Приложение № 2 към чл.2, ал.3 от Наредбата за посочване на нередности.

Дефиницията за нередност се съдържа в чл.2 (36) Регламент № 1303/2013 (съответно чл. 2 / 7 Регламент № 1083/2006 с оглед на чл. 152 (1) Регламент № 1303/2013), съгласно които "нередност" е всяко нарушение на правото на ЕС, произтичащо от действие или бездействие на икономически субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Следователно при определянето на едно действие или бездействие на икономически субект като "нередност" следва да се вземат предвид три елемента от обективна страна: 1.доказано нарушение на разпоредба на съюзното право, произтичащо от

действие или бездействие на икономически субект /оператор/; 2. нанасяне на вреда на общия бюджет на Европейския съюз, като се отчете неоправдан/неправомерен разход в общия бюджет или вероятност за настъпване на такава вреда и 3. причинна връзка между нарушението и вредата.

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1 от ЗУСЕСИФ финансовата подкрепа със средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове може да бъде отменена само на някое от лимитативно посочените правни основания. Следователно българският законодател приел, че всяко от посочените в чл.70, ал.1 от ЗУСЕСИФ основания води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, и има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като води до отчитането на неоправдан разход в общия бюджет.

Съгласно § 5, т.4 от ЗУСЕСИФ законът се прилага и за програмите за европейско териториално сътрудничество при извършване на финансови корекции доколкото друго не е предвидено в приложимото за тях право на Европейския съюз и сключените междудържавни договори.

На органа е доказателствената тежест с оглед на чл.170, ал.1 от АПК, и за да се приеме за законосъобразен акта му по чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ, органът трябва да докаже този елемент на фактическия състав на нередността - нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, което е свързано с неговото прилагане. Нарушението, ако бъде доказано като осъществено, ще попадне в хипотезата на чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ - нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициера, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

Съгласно чл.70, ал.2 от ЗУСЕСИФ нередностите по т. 9 се "посочват" в акт на Министерския съвет.

Точка 23 на Приложение № 1 към чл. 2, ал.1 от Наредбата - посочена като правно основание относно констатираната нередност, е със съдържание - Незаконсъобразни изменения на договора за обществена поръчка.

Точка 6 на Приложение № 2 към чл. 2, ал.3 от Наредбата - посочена като правно основание относно констатираната нередност, е със съдържание - Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата.

В обжалваното решение на ръководителя на УО подробно са описани действията на бенефициента, които правилно са квалифицирани като нарушения. Ясно, точно и аргументирано е посочено, в какво се изразяват фактическите основания обосноваващи установяването на нередности и налагането на финансова корекция, правилно е определено и приложимото европейско законодателство. Доколкото бенефициента е участвал в изпълнението на проект от европейските структурни и инвестиционни фондове като страна по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, същия безспорно е осъществил действия по разходване на средства от ЕС и следователно се определя като икономически субект по смисъла на дефиницията за нередност.

Съдът изцяло споделя и становището на ответника, че във връзка с индикатори за изпълнение „Подкрепени анализи, проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система“ и „Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт“ УО е счел, че

постигнатите целеви стойности по тях са нула, съответно изпълнението на всички индикатори е 0 %. Това нарушение е относимо към т.6 “Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата“ от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗИСЕСИФ – налице е изпълнение на посочените индикатори под 45 %. Това обосновава налагането на финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по сключения договор № 93-00-261/27.07.2018г. със [фирма], което в абсолютно изражение е в размер на 101 880,00 лева.

С гореописаното неизпълнение на договор за обществена поръчка № 93-00-261/27.07.2018г. с изпълнител [фирма] са извършени едновременно две нередности, които са посочени с писмо с изх. № 02.50-24/03.10.2019г.:

- незаконосъобразно изменение без съответно намаляване на цената на договора, за което следва да бъде определена финансова корекция по т.23 „Незаконосъобразни изменения на договора за обществена поръчка“ от Приложение 3 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, в размер на 25 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор със [фирма], и

- неизпълнение на одобрени индикатори за изпълнение по проекта, за който следва да бъде определена финансова корекция по т.6 “Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигането на целите на програмата“ от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности в размер на 100 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор със [фирма].

В обжалваното решение ясно са посочени финансовите последици от допуснатите нарушения, както и мотиви за определяне на размера на финансовата корекция. Установените от УО нарушения имат финансово отражение, но предвид характера им е невъзможно да бъде установено конкретното финансово отражение на вредата. С оглед на това и на основание чл.5 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, поради естеството на нарушенията и размерът на финансовата корекция правилно е установен по пропорционалния метод.

Редът за налагане и извършване на финансови корекции е регламентиран в ЗУСЕСИФ, Меморандума и цитираната Наредба. Освен че Националният орган е компетентен да определи финансова корекция, с оглед на задължението му по Меморандума и на разпоредбата на § 5 ЗУСЕСИФ, именно по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове следва да бъде осъществен и гарантираният от Меморандума на бенефициера механизъм за разглеждане на жалба досежно отпускането на средства от програмата. Дотолкова в Меморандума няма дефиниция на нередност, а по отношение на финансовите корекции за нередности, налагани от Комисията на Европейския съюз, М. препраща към Регламент № 1303/2013г., следва да се приеме, че за целите на Програмата нередността ще има съдържание идентично с това по чл. 2 (36) Регламент № 1303/2013, съответно по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ. Съдържанието на понятието финансова корекция, съгласно т. А. 1. от Меморандума, е идентично с това по чл. 70, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 ЗУСЕСИФ.

Следва да се определи налице ли е соченото нарушение на ЗОП, и ако е налице правилно ли е квалифицирано и правилно ли е наложена финансовата корекция в

посочения размер.

В случая основата, от която органът е определил финансовата корекция по пропорционалния метод е в съответствие с чл.5, ал.3 от Наредбата за нередностите. При определяне размера на финансовата корекция по реда на чл.72, ал.1 от ЗУСЕСИФ УО на ОПДУ отчита естеството и сериозността (максималната тежест) на извършеното нарушение и финансовото му отражение върху средствата от ЕСИФ.

Подробно в решението на УО е описано, че във връзка с индикатори за изпълнение „Подкрепени анализи , проучвания, изследвания, методики и оценки, свързани с дейността на съдебната система „ и Въведени нови и усъвършенстване на съществуващи инструменти за модернизация на съдебната власт“ УО е приел, че постигнатите целеви стойности по тях е 0%. Това нарушение е относимо към т.б“Неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с целите на програмата“ от Приложение №2 към чл.2, ал.3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции и процесните показатели за извършване на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС №57 от 28.03.2017г., т.е. налице е изпълнение на посочените индикатори под 45%. Правилно това е обосновоало налагане на финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите ,засегнати от нарушението разходи по сключения договор със [фирма] в размер на 101 880,00лв.

Съгласно ценовото предложение на изпълнителя няма отделни цени за изпълнение на фаза 1 и фаза 2, както и на отделните етапи и под етапи, чрез които се реализират двете фази. С неизпълнението на договора за обществена поръчка са извършени две нередности, както са посочени в писмо изх.№ 02.50-24 от 03.10.2019г., както следва:

Незаконосъобразно изменение на обхвата на договора без съответно изменение на цената, за което е определена финансова корекция в размер на 25% върху допустимите, засегнати от нарушението разходи, както и неизпълнение на одобрени индикатори, които са свързани с постигане целите на програмата.

Така правилно УО е приел, че вредата не може да бъде изчислена по диферинциалния метод. Правилно вредата е изчислена по пропорционалния метод.

Причинно - следствената връзка между нарушенията и потенциалната вреда е достатъчно анализирана в обжалвания акт.

Във връзка с установените нередности правилно УО на ОПДУ е определил финансова корекция в размер на 100 % върху допустимите разходи по договора за ОП със [фирма].

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

По разноските по производството:

При този изход на делото е основателно искането на ответника за присъждане на разноски в размер на 150 лв. - минимално юрисконсултско възнаграждение съгласно Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.78, ал.8 ГПК вр.чл.143, ал.4 и чл.144 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София – град, III отделение, 46 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерството на правосъдието срещу Решение №

ФК-2020-240/01.07.2020г. издадено от директора на Дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет качеството на Ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с което на Министерство на правосъдието в качеството на бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-0015-C02/27.10.2017г.

ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на Администрацията на Министерски съвет, сумата от 150 лева, представляващи разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14- дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.